

Nieuwsflits uit Nepal (2) - november 2018

Onze volgers op Facebook krijgen met enige regelmaat korte berichten van Sathiko Sath. Maar niet al onze sympathisanten zijn geabonneerd op Facebook. Wij willen uiteraard ook hen op de hoogte houden. Bovendien lees je op Facebook niet het hele verhaal. Daarom in deze nieuwsflits wat oudere informatie vermengd met recente nieuwtjes voor alle vrienden van Sathiko Sath.

Nieuws over een aantal kinderen

Geslaagd voor het SEE

In maart - dat lijkt alweer een eeuw geleden - deden vier Sathiko Sath kinderen het Secondary Education Exam (SEE). Dit is het afsluitend staatsexamen, verplicht voor alle middelbare scholieren aan het einde van klas 10. Het duurt een hele tijd vooraleer al die uitslagen van overal uit den lande binnen zijn. In juli kwam het verlossende bericht: alle vier geslaagd! Een prestatie, zowel van de kinderen als van onze huisvader Ratna.

In afwachting van die resultaten werden de kinderen getest door een psycholoog van de Nepal Youth Foundation (NYF). Ze wisten goed wat ze wilden. Maar, het puntenlijstje van het SEE bepaalt grotendeels of de gewenste opleiding gevolgd kan worden.

Namaraj Shrestha en **Pasang Dawa Sherpa** behaalden allebei een A-score (tussen 80 en 90 % van de punten). Namaraj wil bouwkundig ingenieur worden, Pasang ingenieur werktuigbouwkunde. Het lag daarom voor de hand dat ze allebei hoger secundair onderwijs (klassen 11+12) zouden gaan volgen aan het Little Angels' College (LAC), richting *sciences*. Gezien hun hoge eindscore hoefden ze geen toelatingsexamen te doen. Toen bleek echter dat Pasang voor een van de wiskundevakken 'slechts' een B-score had gehaald, een té laag niveau voor *sciences*. Een behoorlijke tegenvaller voor hem. Na een gesprek met de NYF meldde hij zich aan voor de richting *management*. Op 22 juli gingen beide jongens van start in klas 11.

Namaraj en Pasang in de bloemetjes en in hun nieuwe uniform van het LAC

Chamba Ghising koos voor beroepsonderwijs, richting hotelwezen. De belangstelling voor deze opleiding is groot. Hij moest een toelatingsexamen doen. Maar zijn resultaten waren te zwak om in aanmerking te komen voor plaatsing. Zijn vader koos toen voor een eigen weg, los van Sathiko Sath. Chamba volgt nu een korte (18 maanden) beroepsopleiding hotelmanagement. De kansen op een baan zijn vrij groot.

Saraswoti Tamang probeerde via een herexamen de punten van haar SEE te verhogen zodat ze een kans maakte op een opleiding in de gezondheidszorg die haar ouders voor ogen hadden. Dat lukte haar niet. Ook zij moest toen kiezen voor een wat eenvoudiger beroepsopleiding.

Sonam Sherpa had destijds gemakkelijk het hoger secundair onderwijs (11+12) aangekund. Maar in plaats daarvan koos hij voor een driejarige beroepsopleiding *electric engineer* aan het Balaju College, een *governmental College* van hoog niveau. Deze studie wordt door onze stichting gefinancierd. Bovendien betekent daar afstuderen bijna automatisch een baan vinden. Dat was wat Sonam wilde. Want de kans dat je na 11+12 een baan vindt is miniem. De verwachting is dan - vergelijkbaar met ons VWO - dat je verder gaat studeren aan een HBO of universiteit, en dat bekostigt Sathiko Sath niet. Sonams ouders, die een groot gezin hebben, kunnen een dergelijke opleiding ook niet betalen. Ook als je een dergelijke opleiding kunt betalen, blijft het nog onzeker of je geplaatst wordt. Dat risico wilde Sonam niet lopen.

Op 7 september hoorden we dat hij slaagde voor zijn eindexamen aan het Balaju. Iedereen is terecht apetrots: zijn ouders, Ratna en Reba, en alle Sathiko Sath-kinderen voor wie hij terecht een voorbeeld is. En wij, als bestuur, delen uiteraard in de feestvreugde!

Sonam wordt gefeliciteerd door Ratna

Ratna en Sonam met zijn moeder

Hij is nu aan het werk, niet als *engineer*, maar als vrijwilliger in zijn dorpschool in Bitte (of Vitte, Okhaldunga). Zie hieronder *Teach the Kids*. Zijn plannen daarna? Werk zoeken en met het zo verdiende geld een verdere studie aan de universiteit zelf bekostigen. Het diploma van het Balaju heeft hij alvast op zak. Wat een doorzetter!

Teach the Kids: de eerste twee ervaringen

In onze vorige Nieuwsflits van mei 2018 hebben we al verteld hoe het idee ontstond dat onze kinderen na het SEE-examen aan het einde van klas 10 en/of na klas 12, in afwachting van een verdere opleiding, zich als vrijwilliger kunnen inzetten op de lagere scholen in hun dorp. Eigenlijk hadden we de start van dit project in gedachten voor augustus 2019.

Maar geïnspireerd door zijn vader Kam Dawa en door Ratna kwam onze oud-student Tenji Sherpa ineens met een plan. Tenji behoort tot het eerste groepje kinderen dat klas 10 succesvol afrondde. Hij volgde daarna een korte beroepsopleiding, werkte een paar jaar, ging toen opnieuw naar school (11+12) en haalde zijn eindexamen. In afwachting van zijn vervolgstudie ontstond het idee om nu al naar zijn geboortedorp af te reizen en daar Engelse les te geven. De LAS gaf hem een stoomcursus didactiek en voorzag hem ook van het nodige lesmateriaal. Op 3 september vertrok hij, samen met zijn vader, naar Duple (Okhaldunga), een meerdaagse reis. Ondertussen is Tenji terug in Kathmandu. Hij schreef: "I was shocked", geschokt door de beperkte onderwijsmogelijkheden, door het gebrek aan kennis bij de onderwijzers, door de armoede.

Het moet een ingrijpende ervaring voor hem geweest zijn. En het maakt ons weer eens duidelijk hoe allerbelabberdst het onderwijs er soms voor staat in die verafgelegen governmental schools.

Tenji geeft les in Duble

Vlak voor Tenji terugkeerde naar Kathmandu bracht hij samen met een oom nog een bezoek aan de Chuchhedhunga Basic School. Dat is het schooltje in Shreechauer dat verwoest was door de aardbeving en vervolgens heropgebouwd kon worden dankzij geld uit het Noodfonds (zie Update Noodfonds februari 2018).

Schoolkinderen in Shreechauer

Ook Sonam keerde voor even terug naar zijn roots om daar voor de klas te gaan staan in zijn dorp. We zijn zeer benieuwd naar zijn belevenissen.

Het armoedige schooltje in Bitte waar Sonam les gaf

Alvast vooruitkijken naar 2019

Plannen maken en plannen bijstellen is dagelijks werk voor Sathiko Sath.

Maar nu ligt er wel een bijzondere opdracht. Want op 9 maart 2019 wordt **onze stichting 10 jaar!!!** Dit tweede lustrum willen we niet ongemerkt voorbij laten gaan.

Er zijn momenteel diverse plannen in de maak waaronder een uitdagende sponsorbeklimming van de Chulu Far East (6.050 m) in een nagenoeg onbetreden gebied ten noorden van de Annapurna keten. En voor wie het een ietsepietsje rustiger aan wil doen, een meer dan interessante sponsortrekking in Dolpo; ook daar komt maar heel zelden een toerist!

En er is nog meer...

Hou de komende maanden Facebook in de gaten en ook de korte berichtjes op onze website.

Mis het niet!